

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 1T/4/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316010011
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Varga
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2017:8316010011.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné samosudcom JUDr. Vladimírom Vargom v trestnej veci obžalovaného S. U., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a),b) Trestného zákona, o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp.zn. 1Pv 498/15/7702 zo dňa 09.12.2015, podľa § 284 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04. januára 2017 v Humennom, takto

rozhodol:

Obžalovaný S. U., H.. XX.XX.XXXX,
R. C. N. XX, X. Z.,
R.. Č.. N. Ú. H. N. R. X. K. E.,

uznáva sa za vinného, že

1/

dňa 02.10.2015 v čase okolo 17.30 hod. v byte svojej matky na ul. E.. H. Č.. XXX/XX N. Z. pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával svojej družke F. F. T. N. so slovami, že si zaslúži smrť, chytil ju za ramená a triasol ňou, následne k jej pravému boku v oblasti pod rebrá priložil kuchynský nôž a povedal jej, že ju zabije,

2/

dňa 03.10.2015 v čase okolo 15.00 hod. v byte svojej matky na ul. E.. H. Č.. XXX/XX N. Z. pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával svojej družke F. F. T. N., udieral ju a kopal jej do nôh, v čom sa jej zastala jeho matka C. U., ktorú chytil za ľavý rukáv v oblasti ramena a začal ňou sácať, udrel ju do temena a keď sa družka s matkou pokúsili pred ním utiecť, chytil matku za sveter, ťahal ju späť do bytu so slovami, aby sa obe vrátili späť do bytu, pretože ich pozabíja,

teda

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a takéhoto konania sa dopustil so zbraňou a voči chránenej osobe,

čím spáchal

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, pokračovacím spôsobom podľa § 122 ods. 10 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 44 Trestného zákona, súd upúšťa od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 Trestného zákona, nakoľko trest odňatia slobody na dva roky uložený rozsudkom Okresného súdu Humenné č. k. 1T/25/2014-150 zo dňa 31.03.2014, právoplatným dňa 31.03.2014, uznesením č. k. 1T/25/2014-251 zo dňa 20.01.2016, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 7Tos/11/2016-282 zo dňa

12.07.2016, právoplatným dňa 12.07.2016 nariadený ako nepodmienečný, na výkon ktorého nastúpil dňa 20.09.2016, považuje na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c), d) Trestného zákona, súd ukladá obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie, ktoré sa bude v zmysle § 74 ods. 1 Trestného zákona vykonávať ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné podal na obžalovaného obžalobu pre skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, ako je uvedené v skutkovej vete vo výroku tohto rozsudku.

Trestná vec obžalovaného bola prerokovaná na hlavných pojednávaniach konaných v dňoch 02.11.2016 a 04.01.2017 a bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Dokazovanie vo veci bolo vykonané výpoveďami obžalovaného, svedkov, prečítaním záverov znaleckého posudku, rozsudku Okresného súdu Humenné sp.zn. XT/XX/XXXX z 31.03.2014 a ostatných listinných dôkazov.

Obžalovaný S. U. vo svojej výpovedi uviedol, že je nevinný. Dňa 02.10.2015 v byte u svojej matky v Z., kde bola aj jeho družka so synom, vypil kávu. Večer o 19.30 hod. ho ešte družka odprevadila na autobus do Výravy, v ten večer sa medzi nimi nič nestalo. Na druhý deň 03.10.2015 priniesol hríby a chcel uvariť polievku, povedal družke, aby nachystala zeleninu. Mal vypité 1 pivo a 4 poldeci borovičky, ale nebol opitý tak, aby nevedel, čo robí. Všetko si dobre pamätá, bol trošku podráždený, pretože kolega mu nevyplatil peniaze. Jeho matka sa zamiešala do rozhovoru medzi ním a družkou, preto ju chytil za ruku, lebo chcela ísť k susedke a on jej hovoril, nech nikam nejde, nech nevolá žiadnu políciu, lebo všetko bude v poriadku. Keď na chodbe ťahal mamu za ruku, aby sa vrátila do bytu, poza jeho chrbát družka odišla z bytu. On sa potom do bytu vrátil a hneď prišla polícia. Nikoho asi neudrel a družku nikdy nožom neohrozoval. Na rozpor medzi súčasnou výpoveďou a výpoveďou dňa 04.10.2015 v prípravnom konaní, kde uviedol, že „Je síce pravda, že keď požijem alkoholické nápoje... tak by k tomu určite došlo a dokázal by som to spraviť“, obžalovaný uviedol, že toto nie je pravda. Po prepustení žili spolu s družkou bez problémov. Na jeho výpoveď bol použitý nátlak zo strany polície a rovnako tak na výpoveď jeho družky, pričom jeho vtedy vypočúvali opitého. Družka a jeho matka podali na neho trestné oznámenie preto, že bol opitý a báli sa ho.

Svedkyňa F.H. F. uviedla, že žije ako družka s S. U. a spolu vychovávajú ich syna S.. Jej druh chodil do práce, aby zarobil peniaze. Zavolať jej, aby mu pripravila kávu, v tom čase bola v byte v Z. u jeho matky, ona mu ju uvarila a on medzičasom prišiel domov. Jej v tom čase bolo oznámené, že matka trpí rakovinou, z čoho bola nervózna a aj voči svojmu druhovi bola výbušná. Pripúšťa si svoj diel viny, pretože všetko vždy riešili privolaním polície. To, čo vypovedala na polícii, si len vymyslela, lebo bola psychicky na dne. Podanie trestného oznámenia na svojho druhu bolo jej slobodné rozhodnutie a nikto ju nenavádzal, ako má vypovedať pred povereným príslušníkom polície. Nepopiera, že keď mal druh vypité, tak jej nadával, ale to s tým nožikom si vymyslela, ostatné vo výpovedi je pravda, vymyslené bolo iba to, že ju ohrozoval s nožikom. Ani slovné sa jej nevyhrážal, že si zaslúži smrť.

C. U., matka obvineného, vo svojej svedeckej výpovedi uviedla, že v októbri 2015 pracovala denne takmer 10 hodín, preto bola vyčerpaná a reagovala unáhlene. Pripustila, že jej syn má nejaké chyby, keď si vypije, ale v prvom rade je chorý po psychickej stránke. Jej chybou však bolo, že reagovala unáhlene a v podstate vždy pre každú maličkosť volá políciu. Keď si jej syn žiadal kávu, ona videla, že má vypité a ešte aj zvýšil hlas, preto mu to vyčítala. Teraz si uvedomuje, že to nemala robiť, lebo ho ešte viac vyprovokovala. Potom vyšla na chodbu, kde z mobilu zavolala políciu. Viac sa postavila na stranu F. a uvedomuje si, že sa radšej nemala medzi nich miešať. K žiadnemu fyzickému napadnutiu v byte nedošlo, syn ich nikdy nenapadol tak, že by ich bil alebo kopal tak, že by museli ísť k lekárovi. Ju nikdy neudrel a nikdy nebola pri tom, že by udrel F.. Nevidela ani to, že sa jej syn vyhrážal nožom v ruke. V rámci odstraňovania rozporov vo svojej výpovedi z prípravného konania vzhľadom na obsah dnešnej výpovede uviedla, že to, čo vypovedala pred políciou, nebolo celkom pravdivé, a vypovedala tak preto, lebo sa syna chcela zbaviť tým, že by sa išiel liečiť. Pravda je len to, že videla, ako s F. zatriasol a zatriasol aj ňou, keď chceli odísť preč.

Zo znaleckého posudku č. 110,73/2015 vypracovaného znalcami z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria MUDr. Alfonzom Porvažníkom a MUDr. Petrom Šalamonom dňa 26.11.2015 vyplynulo, že obvinený S. U. trpí syndrómom závislosti od alkoholu. V čase spáchania skutku znalci konštatovali u neho prostú alkoholovú opojenosť a organickú poruchu osobnosti na báze alkohollickej degradácie. Obvinený už roky zneužíva alkoholické nápoje a je u neho rozvinutý syndróm závislosti od alkoholu. Aj v čase spáchania skutku bola u neho jednoduchá opitnosť; obdobného konania sa dopúšťal v minulosti najmä voči svojim blízkym rodinným príslušníkom (matka, družka). Poprel, že by sa družke vyhrážal nožom, ale nemožno vylúčiť účelovosť jeho tvrdení. Jeho rozpoznávacie schopnosti v čase spáchania skutku boli plne zachované, ovládacie schopnosti boli znížené len nepodstatnou mierou. Pobyt obvineného na slobode je pre spoločnosť nebezpečný a keďže je závislý od alkoholu, aj do budúcnosti sa dá predpokladať, že v stavoch opitosti by sa mohlo jeho správanie opakovať. Znalci odporučili nariadenie ochrannej protialkohollickej liečby ústavnou formou, najlepšie ešte počas výkonu trestu odňatia slobody v príslušnom väzenskom zariadení.

Na základe rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/25/2014 zo dňa 31.03.2014 bol obžalovaný S. U. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Trestného zákona, ktorého sa dopustil vo vzťahu k svojej matke C. U. dňa 23.12.2013. Za tento skutok mu súd uložil trest odňatia slobody na 24 mesiacov, výkon ktorého mu podmiennečne odložil a určil mu skúšobnú dobu na 36 mesiacov. Bolo mu uložené aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Keďže počas plynutia skúšobnej doby sa útekem z psychiatrickej liečebne a následne aj počas prevozu pri eskortovaní dopustil spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, uznesením sp. zn. 1T/25/2014 zo dňa 20.01.2016 súd obvinenému nariadil nepodmienečný trest odňatia slobody na dobu dvoch rokov. Tento trest obvinený S. U. v súčasnosti aj vykonáva.

V záverečnej reči prokurátor uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané spáchanie skutkov tak, ako sú uvedené v obžalobe, preto navrhol uznať obžalovaného za vinného s právnou kvalifikáciou uvedenou v obžalobe, pričom vzhľadom na jeho osobu a doteraz spáchanú trestnú činnosť navrhol uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody v strede zákonom stanovenej trestnej sadzby, pre výkon trestu ho zaradiť do ústavu so stredným stupňom stráženia a navrhol aj protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Obhajca obvineného vo svojej záverečnej reči navrhol na základe vykonaného dokazovania a vyhlásenia obvineného oslobodiť S. U. spod obžaloby, pretože skutky tak, ako sú uvedené v obžalobe, sa nestali. Pokiaľ by súd prijal záver o vine obžalovaného za skutky uvádzané v obžalobe, navrhol upustiť od uloženia ďalšieho trestu, pretože trest uložený v konaní XT/XX/XXXX, ktorý v súčasnosti vykonáva, považuje za dostatočný na jeho nápravu a ochranu spoločnosti.

Obžalovaný S. U. v rámci záverečnej reči povedal, že chcel by dať otcovskú lásku svojmu synovi, pretože on v detstve od svojho otca otcovskú lásku nedostal. Uvedomuje si, že dlhý čas v minulosti zo svojho života premárnil vo výkone trestu. Sám si uvedomuje, že najvhodnejším riešením bude pre neho ústavná liečba. Pripojil sa k tomu, čo uviedla jeho obhajkyňa, chce byť z basy čo najskôr doma pri svojom synovi. Pri prednese posledného slova obžalovaný ľutoval, čo sa stalo s tým, že chce už žiť iný život a nechce, aby jeho blízki viac trpeli.

Na základe výsledkov takto vykonaného dokazovania mal súd za dostatočne preukázané, že obžalovaný S. U. svojím konaním v dňoch 02.10.2015 a 03.10.2015 naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Trestného zákona, a to po stránke subjektívnej, aj po stránke objektívnej, na základe čoho ho súd uznal vinným. Na rozdiel od obžaloby súd kvalifikoval spáchanie skutkov pokračovacím spôsobom podľa § 122 ods. 10 Trestného zákona, pretože obvinený pokračoval v páchaní toho istého prečinu po dobu dvoch dní, pričom jeho čiastkové útoky spája objektívna i subjektívna súvislosť. K rozhodnutiu o vine obžalovaného súd dospel po zrejlej úvahe, v rámci ktorej zohľadnil obidve výpovede svedkýň i závery znaleckého posudku ustanovených znalcov. Výpovede obidvoch poškodených na hlavnom pojednávaní sa rozchádzali s ich výpoveďami v prípravnom konaní, a aj keď sa obe svedkyne snažili rozpory vysvetliť, ich vyjadrenia v konaní pred súdom boli vyhodnotené ako účelové v snahe zmierniť vinu i trest obžalovanému, ktorý je ich blízkou osobou (syn, druh). Obdobného správania sa obžalovaný dopustil aj v minulosti, naposledy voči svojej matke C. U., a je pravdepodobné, že by sa ho mohol dopúšťať aj v budúcnosti, čo vyplynulo zo záverov

znaleckého posudku. Keďže obvinený aktuálne vykonáva dvojročný nepodmienečný trest odňatia slobody uložený tunajším súdom uznesením sp. zn. 1T/25/2014 zo dňa 20.01.2016, a to pre útek z uloženého ochranného liečenia, ktorým sa dopustil prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, súd je toho názoru, že tento trest je pre ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného dostatočnou sankciou, preto u neho upustil od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 a § 44 Trestného zákona. Za nevyhnutné však súd považuje uloženie ochranného protialkoholického liečenia s ohľadom na záver znaleckého posudku, podľa ktorého obvinený trpí syndrómom závislosti od alkoholu a v stavoch opitosti sa bude jeho správanie s veľkou pravdepodobnosťou opakovať. Nakoľko obvinený v súčasnej dobe vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov, z ktorého vykonal podľa lustrácie v ZVJS len štyri mesiace, najvhodnejšia sa javí ústavná forma liečenia v podmienkach väzenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Humenné. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a poškodený môže odvolanie podať pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní ktoré predchádzalo rozsudku ak toto porušenie mohlo spôsobiť že je výrok nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.